

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 207**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Härnäst.

Tack för brefvet, Det är besynnerligt att Eline ej svarar, men vare det ingenting hade hon väl svarat straxt. Mätte det vara och mätte det gå bra. Lifvet vill förstås, men det vill också bygga upp. Det får man ju alltid glädja sig åt. Det era Rämmer lika säkert som det andra.

Jag har ej färdig ^{lag} den ^{och} Kleiderstam och det var naturligtvis en stor nyfikenhet medt i allt den turistlitteratur och naturkunskap, som jag trögglar mig igemenseljust om dagarna. Det är en så lustig bok, som är så helt sig själf, men Rämmer igens konar på hvarja sida. Inget nytt har Rämmer till, ingen förändring, heller ingen tillbakagång. Men hade väl väntat mig något nytt.

Det är den Kleiderstamska stilen i sina simultra och vilda rika vänderingar, som ger boken värde. Alla slut berättelser af poetisk värme och djup afson där bitarna i öfrigt äro innehållslösa. Det är det många skogsbildningar i Drottning Ormarna och i den sistta Herakles, framförallt beskrifningarna på skogsdjuren, som äro charmanta. Den sistta bit är den bästa, den är nitiskt skäpelig, helt fantasi. Och genom hela boken har man den starkaste känsla af att åter läsa en författare. Det är så där som i japaniska Kriget nu, att midt i segnarna och de väldiga framgångarna lida japanerna ibland ett på motgångar förlora ett skepp eller en proviantladdning, men man har nu det intrycket att de äro så starka, att det ingenting gör. På den är det också under intrycket af Kleiderstams styrka så noterar man man märker småbarn de många fallen. De äro ganska många och välkända. Nu består de väl mest däri, att han har valt flera ämnen. Jag Rämmer detta så starkt eftersom jag just skriferit om de skäpande ämnena, jag har visst i behandlat dem med nåden ursprunglighet och vilohet, som han lagt ned i sina, utan

men när jag gick - i den
för komer nu. Men skicka mig artiklar - för skicka mig
jag har bara litet och attilla berättat. Jag vet knapp om det
är nollritat alls, men jag vet dock att jag har arbetat i ädel
metall. Skidskidstämman har kastat bort mycket arbete på att
svara ut turflig blygsamt och bara. Man får bemöda sig för
att komma ihåg vad boken handlar om. Glömmen ämnar
na närhet genom och detta är inte bra, Lucidans död
är mycket otämlig genom ett ströftal öfver svenskar
och Glorablas är briljant. Men jag vet ej om man kommer
att minnas dem heller. Jag blef dock på det högsta
öfverraskad öfver Kolden i Karls Kritik i går. Den var
mycket betydelsefull, så tråkig. Det var inte en kritisk öfver
Sveriges förnämste diktare, annars var det ju intet an-
märknande, men så tråkig och oestetiskt.

Då blef jag mer glad åt Betty's Kritik öfver dig som
du tro. Men det minste jag. denna Kapitel är mycket lya-
rade och det är med tanken på den, som jag har litet roligt
att näppa igemens handtväret med bara två sidor och
utan att man alls får någon beskrifning på hur olyckan
framföll. Gute det oändliga historiska förloppet utan
bara resonerare. Det är ju också något som för den
den stil kvar. du nu skildrar världshändelserna och som
är just den rätta och riktiga, men det är i den något
af Röd, men kan inte göra den innerlig och rörande
bevärka medlidande. Därför skall du ta den ut
berättande färd och skriva så här --- nej, jag skall
skriva mig, men jag är förpärligt glad åt din bok.

Har du sett att Jimmy Frykholm, som som en gång skaf
en mycket bok, har skjutit sig. Har du sett att Janes Per-
mandt har en följetext i Stockholms Dagblad. Den är från
Leksand och så svårbeskriflig att jag har näst uppgått
läsa den. Mycket tråkig. Han skriver om svenska
förhållanden så fullständigt, som om han helt uppslätt
på svenska böcker och nu vill sälja härna den till.
Jag undrar om hjälpa Upsala gossarna som kända ut med
detta -